

LIBČICKÉ KŘIŽOVATKY

časopis libčického občanského spolku LOS

ROČNÍK 3, ČÍSLO 2, SRPEN 2016

WWW.LIBCICKEKRIZOVATKY.CZ

Pozemky nad koupalištěm zbytečně provokují k otázkám o střetu zájmů

Několik čtenářů webu libcickekrizovatky.cz nám po shlédnutí videozáznamů z jednání zastupitelstva o pozemcích nad koupalištěm položilo prostou otázku: Jak je možné, že zastupitelé pan Urbánek, paní Lužová a pan Hudek mohou v bodech, které se toho týkají, hlasovat? Když patří mezi vlastníky těch pozemků, nebo k nim mají příbuzenský vztah, a tak jsou jasně v postavení konfliktu osobního a obecního zájmu?

Už se to někdy stalo?

Nejprve se podívejme do minulosti. Pamatuji si případ, kdy se libčická zastupitelka vzdala hlasování, protože zastupitelstvo rozhodovalo o zájmu jejího příbuzného. To bylo v době prodeje Kulturního domu a zastupitelka Marta Tolarová to považovala za projev čestného jednání. Ze současných zastupitelů stejně reagovali na své střety zájmů Ilona Chrtová, Tereza Nehasilová a Jiří Lain.

Pokud bychom v historii našeho města pátrali po dalším střetu zájmů, bylo by takto možné nazírat situaci, kdy město rozhodovalo o stavbě ulice Ke Studánkám. V této lokalitě měl své zájmy pan radní Vladimír Urbánek.

Stejně tak by bylo možné posuzovat například i situaci zastupitele Františka Hudka při každoročním schvalování návrhu rozpočtu města, protože jeho firma má kontrakt na údržbu městského veřejného osvětlení.

Jak se k tomu staví předpisy?

Střet zájmu při hlasování v radě města a v zastupitelstvu řeší dva zákonné předpisy:

- zákon o střetu zájmů (2006)
- a zákon o obcích (2000).

Je mezi nimi drobný rozdíl. První bere v případě obcí v potaz jen tzv. uvolněné zastupitele (ti, co berou od obce mzdu) a funkcionáře (starostu a radní). Druhý zákon mluví o zastupitelích bez výjimky.

Co je střet zájmů?

Původní zákon o střetu zájmů z roku 1992 užíval citlivější definici: „Střetem veřejného zájmu se zájmem osobním se rozumí takové jednání, popřípadě opomenutí veřejného funkcionáře, které ohrožuje důvěru v jeho nestrannost nebo při němž veřejný funkcionář zneužívá svého postavení k získání neoprávněného prospěchu pro sebe nebo jinou fyzickou či právnickou osobu.“ Byl kritičtější k projevu konfliktu zájmů v tom, že si všiml důvěryhodnosti veřejné osoby s rozhodovací kompetencí a považoval ji za tak významnou hodnotu, že měla být zákonem chráněna.

Aktuálně platné zákonné vymezení střetu zájmů už není tak ohleduplné k veřejné důvěryhodnosti reprezentantů občanů. Lze ho shrnout takto: střet zájmů označuje nebezpečí, kdy by veřejný funkcionář (zastupitel) mohl využít svého postavení k získání prospěchu pro sebe nebo jinou osobu.

Jak se tedy mají chovat zastupitelé při projednávání věci, v níž mají hájit veřejný zájem a současně je s ní spojen osobní zájem alespoň jednoho z nich? Zákon jim rozhodně neupírá možnost účastnit se debaty, navrhnout usnesení ani hlasovat. Formálně mají jedinou povinnost – oznámit nejpozději před hlasováním, že jsou nějak na věci osobně zainteresováni. Tu naši tři zastupitelé v případě projednávání Plánovací smlouvy splnili. Pragmatickým pohledem na věc však v sobě upozadili loajalitu ke slušnosti, kterou projeví jejich předchůdci v situaci střetu zájmů, a hlasování se účastnili.

pokračování na straně 7 >>

Látání, plánování, srovnávání a nakonec Plichta

Libčické křižovatky s uspokojením konstatují, že byla opravena silnice na libčických Křižovatkách. Tedy opravena... Obří díra byla zalátána onou proslulou technologií zvanou postřik asfaltem. Za rok se to nejspíš bude muset udělat zas.

Vím, tato silnice městu nepatří, ale ta metoda je pro naše Libčice typická. Improvizace, jednoduchá řešení, nekoncepčnost, flikování. Vidáme to v naší obci častěji, než bychom chtěli. Přitom podnikavý duch, jak dokládá úvodní článek Martina Sekery, tu zřejmě nechybí. Co však někdy postrádáme, je schopnost vedení města najít dotační prostředky, občas také kulhá vkus. Ovšem hlavně stále není k dispozici koncepce, představa, dlouhodobější strategie. O tom hovoří další článek, který napsala Martina Macurová.

Libčické křižovatky vyzpovídaly starosty tří nepřilíh vzdálených obcí. Možná v odpovědích přijde vedení našeho města k návodu, jak nehledat jen ta nejjednodušší řešení, dívat se dál než k příštím volbám, pořádk se nevracet k těm minulým, nevynucovat si jednotu názorů a chválu nenahrazovat samochválou.

Doporučuji dále nepřehlédnout srovnání Libčic a Líbeznic. S inspirací odborníka na počítače nechal autor Marek Coufal hovořit fakta a hlavně čísla. Líbeznice, ač menší než naše město, mají k dispozici dvojnásobný rozpočet. Přečtěte si proč.

Kdo nebude mít dost, může se začíst do Deníku zastupitele. Pro ty, které místní politika nebaví (a doufáme, že takových není mnoho), navrhuji vzpomínky na slavnou místní hospodu Černá hora a jejího nadstranického vládce Bohouška Plichtu.

PeS

Pokud nemáte čas účastnit se jednání zastupitelstva, jsou pořizované videozáznamy tou nejlepší možností, jak se seznámit s prací a přístupem jednotlivých zastupitelů při rozhodování o veřejných záležitostech. V poslední době vzbudilo zájem veřejnosti především jednání k bodu „Plánovací smlouva lokality Z4-FP2 nad koupalištěm“ 22. června 2016. Najdete jej na internetu zde: <http://libcickekrizovatky.cz/?p=10809>

Rozhovor se starosty, kteří jsou jiní

Příkladů dobrých starostů není nikdy dost. Sledovali jsme styl práce dvou mužů a jedné ženy. A položili jsme jim stejné otázky. Vedou Zákolany a Velvary, ty máme takřka za humny, Mšeno je asi tak na vzdálenost odpoledního výletu. Všichni tři mají smysl pro systematickou práci, schopnost spojovat a nadchnout lidi, chuť získat a vést větší dotační projekty. Každý z nich je po svém tým, k čemu náš pan starosta nadání ani vztah nemá, vizionářem. Svým obcím nedělají krátkodeché plastiky jejich architektonické tváře, rozhodují se po poradě s kvalitními architekty. A k tomu jsou ještě docela mladí. Za LK se ptal Martin Sekera.

LK: S jak velkým rozpočtem hospodaříte?

Martin M.: Bývá to kolem 30 mil. Kč v základním rozsahu, tedy bez dotací.

Lucie W.: Rozpočet obce Zákolany je v posledních dvou letech cca 7 milionů. Díky zvýšené dani z nemovitosti, kterou až na výjimky přijali občané s pochopením, se nám daří i ušetřit, abychom měli potřebné prostředky na případnou spolupráci s dotacemi.

Radim W.: Rozpočet Velvar se pohybuje kolem 60 milionů korun, držíme jej jako mírně přebytečný, snažíme se zvyšovat rozpočtovou rezervu, každý rok ale co nejvíce investujeme. Loni jsme otevřeli nově přebudovanou sokolovnu, celkově opravili budovu družiny, letos jsme vystavěli nové dopravní hřiště, opravili Pražskou bránu, několik let vkládáme prostředky do opravy kostela sv. Jiří, drobných prací je nepočítané.

LK: Jste úspěšní při získávání dotací?

Martin M.: Myslím, že velmi. V letech se to různí, ale byly i roky, kdy jsme téměř zdvojnásobili městský rozpočet. Posledních osm let získáváme každoročně v průměru cca 10 milionů.

Lucie W.: Byť jsem velmi kritická k dotačnímu systému (komplikované žádosti, zbytečné vedlejší náklady, nejasná kritéria přidělování atd.), tvoří významný finanční příspěvek do rozpočtu. V letošním roce jsme získali již téměř 19 milionů – z toho 16 mil. na rozšíření školy, za což jsme opravdu velmi vděční. Nejsme ale úspěšní pokaždé – spíše se letos jedná o výjimku. Nicméně každý rok díky dotacím nějaké projekty realizujeme.

Radim W.: S dotacemi se nám zatím vcelku daří, v minulých letech jsme několikrát dosáhli na prostředky ROP, SFDI a OPŽP, pravidelně čerpáme z Programu regenerace památkových zón, Programu záchran architektického dědictví, letos nás ve třech projektech podpořil i kraj, Ministerstvo zemědělství, velmi si ceníme toho, že prostředky do města přinášíjí i spolky, které opakovaně získaly podporu z nadačních fondů, rádi spolupracujeme s Nadačí VIA, peníze si dokonce získat i naše škola. Nyní se chystáme na nové výzvy, je to občas boj s časem a tématy

Starosta Mach sází smrček na brigádě. Politici to často dělají pro svou parádu, on to dělá z přesvědčení.

výzev nás mnohdy odvádějí od dlouhodobé práce, ale zase bychom neradi promeškali možnosti uskutečnit záměry, na které náš rozpočet nestačí. Tak se snažíme.

LK: Co vám chybí dodělat ze základní infrastruktury? Kanalizace, silnice...

Martin M.: Bohužel téměř vše. I když se již mnohé udělalo, hluboké podfinancování infrastruktury z totalitních dob budeme dohánět ještě velmi dlouho. Je nutné obnovovat téměř stoleté vodovodní řady, dostavovat kanalizaci v některých lokalitách, pokračovat v plošné rekonstrukci osvětlení a rozhlasu (včetně nové kabeláže), pokračovat v rekonstrukcích škol a samozřejmě komunikací. A také investovat do obnovy bytových domů.

Lucie W.: Největším problémem v Zákolanech je chybějící kanalizace. Přestože máme schválené stavební povolení z roku 2010, nejsme schopni stavbu financovat. Náklady jsou odhadnuté na 60 mil. Kč bez přípojek a i při získání dotace by realizace znamenala výrazné zadlužení a rezignaci na jakékoli další projekty (dostavba školy, hasičská zbrojnice, oprava komunikací atd.). Rozhodli jsme se proto hledat jiné, alternativní řešení, které by navíc umožnilo zadržovat vyčištěnou vodu přímo v lokalitě. Bohužel nám zatím úřady nejsou příliš nakloněny.

Radim W.: Chybí nám kanalizace v místních částech Ješín a Bučina, vzhledem k finanční náročnosti je pro nás jejich vybudování těžko dosažitelné a dotační prostředky jsme na ně nezískali. Trápí nás hlavně stav krajských silnic, kterých máme v obci početně, velmi chybí obchvat města, který by vymítil těžkou nákladní dopravu z náměstí. Ten kraj již 10 let projektuje, ale podle posledních zpráv se opět začíná nanovo, takže ještě pár let budeme čekat, ačkoli vedení kraje slibuje něco jiného. Velkým problémem je most přes Bakovský

Úsměv starosty Woláka dokáže povzbudit a oživit.

potok v jádru obce, který je ve vlastnictví kraje a je vážně narušen. Před dvěma lety jej statik bezodkladně nechal zavřít i pro pěší a město bylo půl roku rozděleno na dvě poloviny, což silně ranilo živnostníky. Most je již dva roky je nahrazen ocelovým provizoriem, které výrazně povodňově ohrožuje město. Snažíme se nestěžovat si a spolupracovat, ale vše jde pomaleji, než by bylo potřeba.

LK: Jak řešíte spolupráci s architekty při náročnějších či významnějších projektech? Jak si je vybíráte, jakou váhu dáváte při zakázce ceně a jakou kvalitě návrhu a pojetí?

Martin M.: Při přípravě rekonstrukce historického jádra města jsme vybrali jeden tým, a protože se osvědčil, pokračujeme ve spolupráci s ním dále. Je to i proto, že chceme, aby navazující veřejná prostranství měla vazbu na předchozí provedené projekty, aby byl udržen jeden koncept a styl. Díky dobré spolupráci tito architekti pomáhají nejen s významnějšími projekty, ale i s menšími akcemi. Ve veřejném prostoru není nevýznamných projektů. Při výběru nás oslovila především jejich předchozí práce a přístup. A po několika dokončených dílech oceňují i velkou důslednost při realizaci staveb. Cena architektů nebyla určující, ale nijak se nevymykala honorářům obvyklým na venkově.

Lucie W.: V naší obci dlouhodobě spolupracujeme s několika architekty, kteří mají velmi podobné cítění a respekt k venkovu a krajině. S nimi konzultujeme téměř veškeré – i drobné projekty. Na stavbu nové hasičské zbrojnice plánujeme vyhlásit architektonickou soutěž a cena rozhodně nebude hlavním kritériem. Chceme zanechat příštím generacím kvalitní architekturu a vybírat budeme proto velmi pečlivě a s odbornou podporou České komory architektů.

Mach ze Mšena a Mšeno za Macha

Ing. Martin Mach, vystudovaný ekonom, člen Strany zelených, starostou je od roku 2006. V minulých volbách vedl kandidátku sdružení Společnost pro Mšensko. Mšeno, městečko s 1409 obyvateli, je pověřeno výkonem částí státní správy pro šest dalších obcí okolo něj, i proto minulý rok přejmenovali měsíčník Mšenské noviny na Mšensko. Obci se říká vstupní brána do Kokořínska a turistický ruch je pro něj zdrojem života, měřeno nejen penězi. Starosta s vedením města (15 zastupitelů) dokázali na pět investičních akcí získat (a bez chyby využít)

42 mil. korun z evropských strukturálních fondů. Když se k tomu připočítají další dotace od kraje a vlastní prostředky, jde o úctyhodný výkon. Nejvíce ho reprezentuje revitalizace městského centra (2012), které je památkovou zónou. Ve městě je mateřská, základní a umělecká škola. Zdrojem posunu Mšena z obce sice historicky významné, ale infrastrukturně zaostávající, k obci životaschopné a v pohybu je starosta se smyslem pro systém i detail. Jeho životopis na stránkách města je strohý, o to bohatší jsou informace o městě, včetně výborného interaktivního plánu města. Městečko se rozvíjí promyšleně a strategicky i s ohledem na své okolí. Vedení města změny diskutuje s občany, svědčí o tom mj. i časté ankety věnované jejich názorům. Machova dobrá pověst přesáhla lokální sféru a byl oceněn cenou časopisu Moderní obec (2013) a cenou Komunální politik roku v kategorii Ekologický projekt roku (2015).

Zákolanská Wittlichová a vzdělanost pod Budčín

PhDr. Lucie Wittlichová, vystudovaná historička, starostkou je od roku 2010 za Sdružení nezávislých kandidátů. Postaru řečeno má starostka na starosti 540 duší (tj. obyvatel), ale projít celým správním územím Zákolan chvilku trvá, protože pod Zákolany patří ještě Trněný Újezd a Kováry. Nejlepší je vzít kolo a celé krásné údolí projít. Na nejslavnější místo v katastru Kovár ale kolo vystrkáte, na staroslavnou Budeč je to docela krpál. Podle legendy tu chodil za vzděláním ke knězi Učenovi sv. Václav. Vztah místních v čele se starostkou ke vzdělání je příkladný. Krásná stará budova nese název Obecná škola Pod Budčín a zahrnuje mateřskou školu a malotřídku prvního stupně základky. Provází ji výborná pedagogická pověst, což je vzácnost v tak

malé obci. Z MŠMT má starostka 16 mil korun dotačních na nové učebny na půdě, novou jídelnu a kuchyni. (K tomu říká: „Zásadně nezatepluji ...historické objekty.“) Wittlichová je srdečná energická žena, v roce 1993 přešla z Národního muzea do Úřadu vlády ČR, kde založila a ředitelovala Informačnímu centru vlády. Tady se naučila projektové manažerství a s touto devizou drží Zákolany finančně i organizačně, k tomu předsedá Dobrovolnému svazku obcí Budečsko. Jejím přesvědčením a vizí je kulturně pospolitá a živá obec, takže se nedivíme, že se tu daří, vedle čtyř dalších, spolku Dalibor, který v budově bývalé výrobního zn. Dalibor pořádá exkluzivní kulturní programy. Do obce se stěhují zajímaví a vzdělaní lidé, kteří prospívají kvalitě místní mentality a přitahují do místa své známé. Proto i zdejší debata o tom, jak naložit se sochou Antonína Zápotockého, nemá dryčnickou úroveň. Postupující kultivovanost obce symbolizuje nová kavárnička v budově obecního úřadu, současně plní funkci pošty. Hned naproti je stará hospoda lidovka U Libuše. Starostka s osmi dalšími zastupiteli mají dobrý směr.

Starostenský benjamínek Wolák a oživené Velvary

Mgr. Radim Wolák, vystudovaný odborník na mediální vzdělávání a scénárista (TV pořady pro děti), pedagog Univerzity Karlovy, je v našich rozhovorech nejmladším starostou (1977). Působí ve spolku Natvrdlí, oživujícím místní dění. Před několika lety se stal hlavním hybatelem obnovy Malovarského rybníka, řídil veřejné rozpravy a práce, díky nimž rozkvetlo nejen prostranství, ale i velvarská pospolitost. Při tom si jej všimla tehdejší paní starostka Linhartová a postrčila ho k účasti ve volbách. Utvořil hnutí Oživme Velvary!, v němž se spojili zástupci všech velvarských spolků, a před dvěma lety se stal starostou. Přestože jeho kandidátka nezískala

nejvíce zastupitelů. Jako odborník na komunikaci ale ví, jak je důležité o věcech mluvit a chtít a umět se domluvit. Prvotřídní vybavení pro starostu malého města, proto dostal takovou podporu na ustavujícím zastupitelstvu. Velvary mají 3084 obyvatel a 15 zastupitelů, mateřskou a základní školu a základní uměleckou školu, knihovnu, muzeum, nejméně 9 spolků. Jádrem města je historické, ale obnovovat jeho starou královskou slávu neznamená jen opravy a udržování památek. Wolák zdědil rozpracované dotační akce, o další se snaží, řeší otázky občanské vybavenosti, k nimž patří velký problém dostupnosti Velvar (zavřený starý most). V kontinuitě rozvoje obce mu slouží Komunitní plán sociálních služeb pro Velvary a pověřené obce a Strategický plán rozvoje. Linií bývalé starostky obohatil o šikovné propagační akce města. Letos se mu povedla návštěva pražské primátorky, již dovezli Velvarští jeden ze svých symbolů – vejčička uvařená natvrdo. Mladý starosta skočil do vody svého rybníka a plave v něm dobrým stylem.

Z deníku zastupitele

V minulém čísle LK (1/2016) skončil náš DZ 11. 3. Ani tentokrát měsíc nezaokrouhlíme a jeden srpnový den příštímu číslu LK uzmeme. Připomínáme, že zkratka RM znamená rada města, ZM je zastupitelstvo města a MPSV označuje Ministerstvo práce a sociálních věcí vlády ČR. Kompletní verzi Deníku najdete na www.libcickekrizovatky.cz.

Zastupitelé za LOS Ilona Ptáčková,
Petra Pelešková, Tereza Nehasilová
a Luboš Harazin.

↓ Březen 2016 ↓

23. 3. Proběhlo 10. zasedání ZM – jednání místy plně demagogického překrucování i prosazování osobních zájmů (regulační plán pro soukromý developerský projekt se spoluúčastí města). Překvapila nás čtvrtmilionová investice na nové nohejbalové hřiště v Letkách u AFK, které bude celé v záplavovém území.

Mimo jiné jsme podpořili podání žádosti libčických hasičů o nákup nového cisternového vozu.

Náš návrh na doplnění programu jednání o bod „Vyřizování podnětů občanů“ byl odmítnut. Ignorování podnětů občanů radou města nebo úředníkem městského úřadu považujeme za natolik závažné, že jsme podali podnět kontrolnímu výboru k prošetření postupu města ve třech konkrétních případech.

↓ Duben 2016 ↓

4. 4. Obdrželi jsme překvapivě pozvánku na další, 11. jednání ZM, s datem konání 27. 4., tento termín nebyl v programu řádných jednání ZM. Jednání bylo svoláno proto, aby zastupitelstvo opakovaně projednalo bod o prodeji pozemků města soukromým osobám. Tento bod bylo nutné z předchozího jednání pro jeho nepřipravenost stáhnout.

6. 4. Zápis ze ZM č. 10 je opět bez naší verifikace. Na připomínkování měli ověřovatelé pouhý 1 pracovní den. Luboš podává stížnost na postup tajemníka v této věci. (27. 4.)

11. 4. Proběhlo jednání pětičlenné řídicí skupiny k Strategickému plánu. Tereza navrhla postup jeho další tvorby.

13. 4. Obdrželi jsme zápis z RM č. 9/2016, na jehož základě Petra požádala o doplnění: a) znění žádosti o dotaci z MPSV na strategické a územní plánování; b) žádosti a záporného rozhodnutí ve věci žádosti na dotaci na přístavbu MŠ.

15. 4. Petra obdržela žádost a zamítavé rozhodnutí ve věci dotace na přístavbu MŠ, podklady k žádosti o dotaci na strategické a územní plánování starosta odmítá zaslat mailem, do žádosti umožní jen nahlédnout.

18. 4. Tereza se zúčastnila jednání investiční komise.

27. 4. Proběhlo 11. jednání zastupitelstva. Kontrolní výbor neshledal žádná pochybení v postupu města při vyřizování podnětů občanů. Nesouhlasíme s tím, že je správné, aby rada města vyzoomovala občany o jejich podnětu

>> pokračování ze strany 2

Radim W.: Zrovna teď řešíme veliký projekt obnovy bývalého srdce města – hotelu Záložna, který po revoluci zpustl. Díky spolupráci s místní firmou se dostane do rukou města a my bychom tu rádi vybudovali spolkový dům s pivovarem. Hodně pracujeme s veřejným plánováním, které nám pomáhá určovat hlavní směry. Pro potřeby tohoto velkého projektu jsme vytvořili kolegium architektů, kteří ve Velvarech žijí či působí, je to šestičlenná skupina, která se pravidelně schází a probírá postup přípravy studie. Je to velmi pestrá a přínosná, průběžná tvůrčí debata se ukazuje být lepší než soutěž. Na drobné projekty máme městského architekta.

LK: K čemu podle vás slouží strategický plán rozvoje obce a je vůbec potřebný?

Martin M.: Potřebný je, neboť je důležité definovat vize a směry, kam se má město vyvíjet ve střednědobém horizontu, a toto rozpracovat do jednotlivých úkolů a cílů. Proces tvorby a aktualizace také značně pomáhá najít širší shodu s veřejností. Samozřejmě, k něčemu je plán jen tehdy, pokud se jím vedení obce řídí.

Lucie W.: Strategický plán je určitě potřebný. I v domácnostech plánujeme, kdy opravíme dům, koupíme auto, kolik budeme spořit na dů-

chod a kolik utratíme za dovolenou. A podobně je to i na obci. Je dobré mít dlouhodobou vizi a k ní postupně směřovat. Velký problém vidím v tom, že plánovat můžeme, ale hodně závisí na tom, jaké jsou vyhlášené dotace. Proto jsou v každé obci nová dětská hřiště a každá obecní budova je zateplená (což je kolikrát spíše ke škodě), a místní komunikace naopak plně děr...

Radim W.: Vnímám jej jako základ, který nám říká, kudy kam. Měl by to být dokument smysluplný a živý a vytvořený cestou co nejširší veřejné rozpravy. My právě pracujeme na jeho obnově. Ve Velvarech máme to štěstí, že se lidé do plánování zapojují, již několik let tímto způsobem ožívujeme bývalou prvorepublikovou plovárnu a zašlé koupaliště Malvaňák, rozhovory o jeho podobě žilo celé město, lidé se velmi činnorodě pustili i do dobrovolnických prací. Hodně jsme se naučili od Nadace VIA, která veřejné plánování podporuje, zkušenost s jejich projekty vřele doporučuji. Dnes se snažíme rozpravy vést o většině důležitých věcí, když se dobře připraví, jsou přínosem. Plán budoucího směřování obce by měl být jejich vyvrcholením. Věříme, že se nám povede jej dobře upravit a udržovat při životě. Na to je třeba hodně sil. Zvlášť při té vši úředničíně.

LK: Směřujete svůj zájem k ochraně životního prostředí? V to zahrnují i péči o historické památky.

Martin M.: Rozhodně ano, i když význam péče o historické dědictví jsem plně pochopil až po prvních letech ve funkci. Ochrana životního prostředí je jednoznačně jednou z hlavních priorit vedení města, I s ohledem na to, že většina našeho území leží v CHKO Kokořínsko – Máchův kraj. S postupující klimatickou změnou toto téma nabývá stále větší důležitosti.

Lucie W.: V Zákolanech je životní prostředí jedním z nejdůležitějších témat. Zdejší lidé si velmi cení, že žijí uprostřed přírody a navíc pod staroslavnou Budčí! Snažíme se uchovat přirozená koryta potoků, divoké louky, remízky, mokřady. V Zákolanech bydlí vynikající přírodovědci, s nimiž – a s jejich kolegy - pořádáme řadu setkání, procházek a přednášek – máme tedy velmi dobré odborné zázemí. Podobně je tomu s historickými památkami, a to i technickými. Máme zde nejstarší stavbu v Čechách a zároveň továrny z 19. století, vechtry, viadukty. Na historické památky se naštěstí celkem daří získávat dotace.

Radim W.: Velvary jsou městem památek, snažíme se o ně pečovat. Úzce spolupracujeme se zástupci památkové péče a ctíme jejich doporučení. Památky ve vlastnictví města snad máme v pořádku, od církve jsme převzali renesanční kostel sv. Jiří a každý rok dáváme nemalé prostředky na jeho obnovu, snažíme si vyzískat drobné památky od občanů, pokud nemají chuť či možnosti pro jejich údržbu. Příkladem může být renesanční branka z roku 1614, kterou jsme směnili za pozemek s její majitelkou, abychom ji mohli začít opravovat. Přemýšlíme, jak pomoci majitelům domů v památkové zóně s údržbou jejich domů, aby náměstí vypadalo lépe. Zaměřujeme se i na krajinu. Letos se nám povedlo přírodě blízkým způsobem vyčistit vodu v Malovarském rybníce, nyní chystáme rozsáhlý projekt obnovy přilehlých mokřadních oblastí spojený s obnovou některých vodních ploch. Složitější je to s otázkami územními. Víme, že potřebujeme obchvat, aby se zlepšilo životní prostředí v jádru města, ale tím zhoršíme stav

Starostka Wittlichová právě otvírá revitalizovaný park. V blízkosti má také jednoho bronzového diváka...

... Antonína Zápotockého v momentálně slavnostním červeném saku. Co se mnou asi bude?

Městské lázně ve Mšeně jsou architektonický skvost z roku 1932.

Velvarská pospolitost kvete. Na obnově prvorepublikové plovárny na Malovarském rybníku pracují dospělí i děti.

V zákolanské Piance právě vystupuje divadlo V.A.D. s hrou *Sága rodu Rassini*.

Zasloužené ocenění Komunální politik roku za ekologii (snížení energetické náročnosti provozu historické školní budovy). Letos starosta kandiduje do Senátu. Proč ne, když je moudrý?

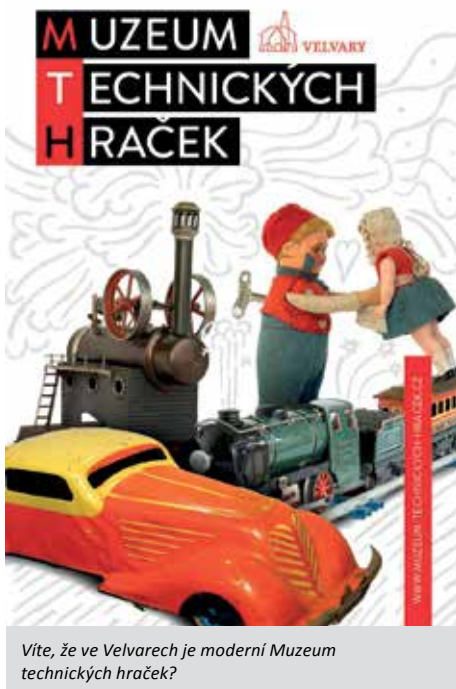
v okolní krajině, víme, že musíme podporovat místní firmy a továrny v rozvoji, ale chceme dbát na to, aby město neztratilo svůj charakter, je stále o čem přemýšlet.

LK: Vaše obce nejsou správnými ani hospodářskými centry. Jak se bráníte tomu, aby z nich nebyly nudné periferie?

Martin M.: My do jisté míry centrem mikroregionu jsme, máme i některé správní funkce, jakožto obec II. stupně (s pověřeným úřadem). Dále se u nás koncentrují služby privátní i veřejné – školství, zdravotnictví, sociální péče – vše v režii města), úplnou periferií se tak snad nestaneme. Navíc ani nemáme být periferií čeho, neboť další (a větší) města jsou v každém směru vzdálena nejméně 15-20 km. Ale není tu žádný průmysl, hospodářským centrem se tedy bohužel nestaneme a nadále bude většina lidí nucena dojíždět za prací do měst větších.

Lucie W.: Zákolany opravdu nejsou nudnou periferií – naopak. Vedle tradičních zábav (masopust, májová) pořádáme koncerty, divadla, filmové projekce, přednášky. Na kulturní akce do Pianky jezdí lidé z Prahy, Kladna... Svatováclavské slavnosti na Budči navštěvují tisíce lidí.

Radim W.: Podporujeme spolky. Velvary mají to štěstí, že v nich žije a přibývá do nich spousta skvělých lidí, kteří toho hodně umí a dělají dosti pro ostatní, máme tu nejstarší český dobrovolný hasičský sbor, silnou fotbalovou základnu, spolky při škole a školce, pěvecký sbor, spolek Natvrdlých, který podporuje kulturní a společenský rozkvět, řadu sportovních sdružení, muzejní spolek, výborně nám funguje knihovna a muzeum, založili jsme nové muzeum technických hraček, skupina aktivních dam a dívek vy-

Víte, že ve Velvarech je moderní Muzeum technických hraček?

tvořila bezvadně fungující volnočasové centrum Kostka ... ve městě se pořád něco děje. Velvary si nesou dědictví dob, kdy správním i hospodářským centrem byly. Máme spoustu budov, které dnešní třítisícová populace ani městský rozpočet žel nedokáže uživit. V myslech mnohých také přetrvává představa, že Velvarští nikoho nepotřebují. To už ale není pravda, proto se snažíme podporovat turistický ruch. Snad nám pomůže čelit úbytku obchodů a služeb, což se nám nyní žel nedaří... Rozhodli jsme se, že coby město vezmeme do svých rukou bývalý hotel se sálem a vybudujeme zde spolkový dům s pivovarem, abychom k oživení přispěli sami. Podporujeme sportovní činnosti, jen letos u nás vznikla čtyři nová hřiště, jedno dopravní vystavělo město, hřiště na pétanque a na kuličky svépomocně zbudovaly místní spolky, otevřelo se tu i hřiště kriketové, do konce roku budeme mít i work-out a cvičební stroje pro dospělé. Kdo do Velvar přijede, nudit se nebude.

LK: Má pro zastupitelskou praxi nějaký význam etický kodex zastupitele?

Martin M.: Stejně jako u strategického plánu platí, že ano, jsou-li zastupitelé ochotni jej dodržovat. Nám se to osvědčilo – v současném volebním období je např. jedním z radních podnikatel ve stavebnictví, který se dle našeho kodexu v tomto období neuchází (a nebude) o městské zakázky, což i veřejně deklaroval. Pro něj i pro město je to trochu ztráta, ale opozice již nemůže šířit pomluvy o zmanipulovaných výběrových řízeních, což činila, když byl řadovým zastupitelem a občas nějaké vyhrál. Stejně tak většina zastupitelů nehlasuje, pokud se např. projednávána věc týká někoho z jejich i širší rodiny.

Lucie W.: Podle mě žádný kodex nenahradí přirozenou slušnost a morální hodnoty každého z nás. Na papíře může být cokoli, ale obvykle se jedná o formální dokument. Zažila jsem to i na svém předchozím pracovišti – Úřadu vlády ČR.

2 měsíce po podání, teprve poté, co podnět urgují u kontrolního výboru, nesouhlasíme ani s tím, že je správně, když podnět adresovaný radním není radou města projednán a vyřídí jej pouze tajemník. Navrhli jsme proto, aby RM do příštího jednání zastupitelstva vypracovala „Pravidla pro vyřizování podnětů, návrhů a připomínek občanů“.

28. 4. Zúčastnili jsme se besedy rodičů a vyučujících zorganizované základní školou na Libčickém plovárně. Tentokrát z pozice rodičovské.

↓ Květen 2016 ↓

9. 5. Proběhla schůzka pracovní skupiny pro přípravu Strategického plánu Libčic na téma sociálních služeb.

Starosta umožnil Petře náhled do elektronické aplikace pro správu dotačních projektů, písemnou formu žádosti o dotaci z MPSV na zpracování strategických dokumentů odmítl poskytnout z obavy z možného „záškodnictví“ ze strany blíže neurčených osob. Výsledky hodnocení podaných žádostí budou známy údajně do 3 měsíců od podání (t. j. již v srpnu 2016).

13. 5. Zaslali jsme vedení města žádost o informování o zahajovaných správních řízeních.

↓ Červen 2016 ↓

13. 6. Jednání pracovní skupiny k tvorbě Strategického plánu se bohužel nemohl zúčastnit žádný zastupitel. Schůzky se zúčastnili alespoň někteří členové našeho spolku. Tématem byly opětovně školy, jejich silné a slabé stránky, budoucí příležitosti i možné hrozby. Na jednání byla pozvána ředitelka ZŠ, ostatní ředitelé škol pozváni nebyli. Atmosféra byla napjatá, obtížně se vysvětloval účel SWOT analýzy, která má být odrazovým můstkem pro další rozvoj obce. Zápis uveřejněný na webu města někteří členové pracovní skupiny následně odmítli s tím, že nejde o zápis ze schůzky, které se zúčastnili. Káča Judová, členka pracovní skupiny pro tvorbu SP, se následně rozhodla tuto skupinu opustit. Její občanské aktivity měly dopad na její profesní působení v místní ZUŠ.

22. 6. Od 18 h se konalo ZM č. 12 /2016. Na programu byla mimo jiné žádost o odkoupení pozemků v lokalitě nad koupalištěm, plánovací smlouva mezi developery a městem týkající se lokality Z4-RP1 nad koupalištěm a pořízení regulačního plánu na plochu navazující ve směru dále od centra obce (Z4-RP2). Jednání bylo komplikované, výsledky i průběh můžete shlédnout na našem webu, kde je k dispozici video záznam.

V průběhu jednání ZM jsme výrazně připomínkovali jak návrh na možnost odkoupení městských pozemků v lokalitě označované jako „nad koupalištěm“, námítky směřovaly k faktu, že město nezná skutečnou cenu dotčených pozemků, ani jaké možnosti a záměry by město s těmito plochami mohlo mít. Terezin protinávrh usnesení na toto téma koaliční většina odmítla a přijala návrh JUDr. Lužkové, který požaduje odhad ceny pozemku a nákladovou studii. Zda by pozemky mohlo město využít pro své veřejně prospěšné záměry toto usnesení neřeší.

Radim W.: Velvarské zastupitelstvo eticky kodex schválený nemá, věřím, že jej zastupitelé mají v sobě. Pročítal jsem před nedávnem některé, přišly mi sepsané pěkně, ale vnímám je spíše jako demonstrační krok pro veřejnost, aby viděla, jaké zásady zastupitelstvo ctí, připomínku základních pravidel. Pokud je nemáte „v krvi“, kodex stejně nepomůže. Působení zastupitele na malé obci není spojeno s výhodami, ale s prací, i proto se do něj nikdo moc nehrne. Jsem přesvědčen o tom, že kolegyně a kolegové by své pozice nezneužili.

LK: Stalo se vám, že by se nějaký váš zastupitel dostal při hlasování nebo při výkonu funkce do střetu zájmů? Jak jste to řešili (byste to řešili)?

Martin M.: Nestalo, neboť tomu předcházíme, jak jsem již uvedl. A pokud je byt jen náznak možného vzniku takové situace, tak to vždy na zasedání sdělím a důkladně debatujeme, zda by střet mohl nastat a jak to vyřešit. Objevilo se několik situací, kdy město chtělo koupit nemovitosti, a někdo zřejmě vynesl naši cenovou politiku z neveřejných porad zastupitelstva. A tuto informaci využili jiní kupci, což mohlo zavánět střetem. Vyřešil jsem to tak, že již tyto porady nepořádám. A když chceme něco koupit, tak si od každého zastupitele vyžádám mailem jeho názor na adekvátní cenu. Došlé názory vyhodnotím a z toho usoudím, jaká

maximální cena by mohla být průchozí zastupitelstvem, a s tímto vědomím a mantinelem potom jednám.

Lucie W.: Za mého působení se nám to nestalo. Kolegové předem oznámí, že tento bod programu se jich dotýká, a zdrží se hlasování. Nedovedu si představit, že by někdo prosazoval vlastní zájmy – lidé na vesnici si všechno řeknou, špatně by se mu zde bydlelo.

Radim W.: Tuto zkušenost zatím nemám, čili popravdě řečeno v tuto chvíli nevím, jak bych ji řešil. Rozhodně co nejotevřeněji. Žijeme na malém městě, kde se mnohé ví, a co se neví, to se brzy zjistí. Proto nemá cenu zametat něco pod koberec, pokud se něco přihodí, je dobré to pojmenovat, popsat, otevřít, řešit, napravit.

LK: Jakou máte v zastupitelstvu opozici a jak s ní vycházíte?

Martin M.: Nyní již klidnou a zmenšující se. Ale po volbách byla pár měsíců nepříjemná atmosféra. O sestavení rady totiž rozhodoval jediný hlas.

Lucie W.: Zastupitelstvo Zákolan je složené ze dvou nezávislých sdružení a upřímně si musím někdy vzpomínat, kdo kandidoval za koho. Nehrajeme si na opozici, naše rozhodování je přes různé názory opravdu věcné.

změny. Upřímně nezávidím kolegům starostům, kteří takto tvůrčí prostředí nemají a od práce je odvádí zbytečné půtky.

LK: Jakou roli má v malé obci škola a jak si hlídáte její kvalitu?

Martin M.: Roli má zcela zásadní, obzvláště je-li školou spádovou pro celé okolí. Kvalitu dvou našich základních škol a jedné mateřské ovlivňujeme jak z pozice investora, věnujeme se stavu budov, vnitřnímu i vnějšímu prostředí a vybavení, tak z pozice zřizovatele. Hlídáme ekonomické parametry provozu i aprobovanost a celoživotní vzdělávání pedagogů, případně řešíme obsazenost tříd. Zabýváme se i společnými projekty, předáváme ředitelům informace o grantech a vůbec spolupracujeme, jak samospráva, tak úřad, na každodenní bázi. Máme v poslední době štěstí na vedení našich škol, a tak jsou naše vztahy velmi těsné.

Lucie W.: Škola je pro obec mnohem důležitější, než by se na první pohled zdálo. Jakmile děti získají vztah k místu, kde vyrůstaly, zůstane jim navždy. A to je hrozně potřeba – i když se rozletí po světě, pořád budou někam patřit. Názorů na to, jak má být vedena škola, je celá řada. Často o pojetí výuky diskutujeme jak s pedagogy, tak s rodiči, ale pro mě je důležité, aby se děti do školy těšily.

Radim W.: Máme školu mateřskou, základní a uměleckou. Všechny jsou důležitými místy nejen vzdělávacími, ale i kulturními a společenskými. Protože jsem z učitelského prostředí, snažím se být s řediteli v úzkém kontaktu a společně řešíme vše, co je třeba. Město školy podporuje, co může, i materiálně. Chybí nám škola střední, děti z města po základce odejdou, a to je škoda. S nimi by bylo více živo.

LK: Jakými způsoby a prostředky komunikujete s občany?

Martin M.: Webem, rozhlasem, mailem, novinami (měsíčník), vývěskami, osobně. V rámci MA21* pořádáme 3-4 setkání s veřejností ročně a probíráme různá témata (např. aktuální projekty) a také hodnotíme, co jsme splnili od minulého roku a jak se nám daří realizovat priority strategického plánu. Když se připravuje nějaký rozsáhlý projekt, je vždy k němu mono-

Martin Mach v rekonstruované školní kotelně. Teď se topí dřevní štěpkou, kterou si město vyrábí.

Radim W.: Velvarské prostředí je dlouhodobě jednotné a zastupitelé působí bez ohledu na svou stranickou příslušnost. Máme velké štěstí, že je to prostředí slušné a přátelské, ačkoli jsou samozřejmě témata, o nichž hovoříme živěji, a shoda trvá déle. Prostor k vyjádření dostane každý, kdo má zájem. To se týká i zpravodaje, čili ustanovení povinnosti dát prostor všem názorům nepřineslo

Takhle se sedí a debatuje před novou zákolanskou kavárnou.

Wolákův spolek Natvrdlí. Ale natvrdlí věru není. Že by měli smysl pro humor a recesi?

tematické setkání minimálně ve fázi návrhu projektu (studie) a další před zahájením realizace.

Lucie W.: Lidé si bohužel ještě nezvykli otevřeně diskutovat a využívat k tomu například veřejná zasedání či internetové diskuze. Využívám tedy spíše neformální cesty – svoláváme tematická setkání (např. k soše A. Zápotockého, velkým projektům), jsem členkou baráčníků, dobrovolných hasičů, Sokola. A hodně lidí si zvyklo chodit se svými starostmi přímo za mnou. Jinak máme samozřejmě web, sms infokanal (ten se velmi osvědčil), důležitá sdělení roznáší poštačka do schránek...

Radim W.: Snažíme se využívat všechny dostupné kanály: od rozhlasu, nástěnek, přes zpravodaj, webové stránky, sms zprávy až po sociální sítě – v dnešní době mediální mnohosti, kdy různé skupiny upřednostňují různá média, to není snadné. Co se děje, je zásadní říci i v důležitých informačních bodech – pekárně, knihovně, hospodě

>> pokračování ze strany 1

Posuzovat s citem

Ke střetu zájmů v běžném životě může dojít, zcela se tomu vyhnout nedá. Jak se v takové situaci zachovat? Zákon definuje pouze nutné minimum, konkrétní situace pak vždy vyžaduje citlivý přístup a určitou morální výši všech zúčastněných.

Jsou střety zájmů, které jsou výhodné pro město i konkrétního zastupitele. Zastupitel František Hudek je jako garant dobrého stavu veřejného osvětlení pro město vhodnější, rychlejší a spolehlivější, než firma odjinud. A to ani nemusíme brát v potaz jeho skvělou profesní pověst a slušnost.

Když se sedí na dvou židlích

O povaze střetu zájmů tří zastupitelů v případě jejich pozemků nad koupalištěm zatím nelze tvrdit nic víc, než že vyvolává pochybnosti o zastupitelské důvěryhodnosti tří v úvodu zmiňovaných občanů.

Při červnovém projednávání bodu „Plánovací smlouva lokality Z4-FP2 nad koupalištěm“ byly chvíle, kdy nikdo z přítomných neměl jistotu, zda městský radní a zastupitel Vladimír Urbánek v daný okamžik mluví z pozice majitele pozemků, jehož cílem je s pomocí městských peněz ušetřit při budování přístupové komunikace ke svým parcelám, nebo zda jakožto zastupitel hájí veřejné zájmy města.

Jeho urputná snaha přes svůj „střet zájmů“ nechat návrh smlouvy zastupitelstvem schválit vynikla ještě víc, když přesvědčivá argumentace opoziční zastupitelky Petry Peleškové jasně pojmenovala všechny vady projednávaného návrhu, čímž demonstrovala, jak nedbale ji rada města (jejímž je pan Urbánek členem), liběhradská právní expertka i ostatní koaliční zastupitelé studovali. Naprosto oprávněně ji paní Pelešková nazvala právním paskvilem.

i v radě starších na náměstí. Důležité je, aby šíření zpráv bylo obousměrné. Jsem hodně ve městě a s lidmi se setkávám, můj mobil je na každém papíru, všichni ví, kde bydlím. Dávám si pozor, abych o dění ve městě zpravoval česky a lidsky. Snad se mi to daří. Bavím se s každým. Když se doslechnu, že je někdo s něčím nespojen, hned za ním jdu. Cením si každé připomínky a podnětu. Myslím, že i díky veřejným rozpravám a společnému plánování spolu ve Velvarech umíme dobře mluvit. A bavíme se rádi. Takže když jdu v sobotu ráno do pekárny pro rohlíky, vracím se až před obědem.

*) MA21 znamená Místní Agenda, je to proces, v němž místní úřady a samospráva spolupracují s veřejností a reprezentanty všech zájmových skupin obce na sestavení plánu akcí, kterými hodlají podpořit zavádění principů udržitelného rozvoje do činnosti obce. Viz: <http://ma21.cenia.cz/>; <http://zdravamesta.cz/index.shtml?apc=r2081922t>

Pokud bychom na celé věci měli najít pozitivní aspekt, pak je třeba vyzdvihnout, že tyto argumenty našly sluchu u koaličních zastupitelů Jiřího Laina a Víta Penížka – věc v libčickém zastupitelstvu málo vídaná, většinou se hlasuje čistě podle „stranických“ notiček. Ti patrně pochopili, že přijetím navrženého znění smlouvy by mohli město vystavit hrozbě nevyhodných závazků a finanční odpovědnosti.

A špatná zpráva? Zbytek koalice, včetně tří zastupitelů osobním zájmem bezprostředně spjatých se smlouvou, hlasoval „Pro“ její přijetí. Ta naštěstí (alespoň prozatím) nebyla hlasy opozice a pánu Laina a Penížka schválena.

Názor pozorovatele této kauzy a autora úvodníku

Když pozemky v katastru obce kupují místní občané, je to dobře. Vidím v tom jistou míru záruky, že se pozemky nestanou předmětem čisté spekulace a něco kloudného pro urbanistický rozvoj města na nich může vzniknout.

Proč se ale zastupitelé vládnoucí koalice, ať vlastníci či nevládníci takových pozemků, nezabývají důkladnou přípravou na jednání? Proč nepřemýšlejí o projednávání dokumentech přiměřeně kriticky? Proč správně nevyhodnotí rizika, že se zapletou do střetu zájmů až do úrovně porušení pravidla o hospodárném nakládání s majetkem a finančními prostředky obce? A proč potom vyčítají opozici, že jim toto nebezpečí názorně vysvětluje teprve během jednání zastupitelstva, když sami mají k dispozici úřední aparát i prostředky, aby návrh smlouvy předem seriózně zhodnotili?

Tato laxnost zmiňovaných zastupitelů vyjadřuje oslabené vědomí zodpovědnosti veřejného činitele a zbytečně zpochybňuje jeho důvěryhodnost. Která však už bohužel není předmětem legislativní úpravy střetu zájmů.

Martin Sekera

Další v pořadí na programu jednání ZM byla plánovací smlouva navrhovaná mezi městem a investorskou skupinou, v níž jsou krom jiných i zastupitelé Ing. Urbánek a F. Hudek, ale vztah k ní má i JUDr. Lužová. Jak nám všichni zmínění sdělili, přestože se jedná o zřejmý střet zájmů, kdy hlasování může mít přímý vliv na jejich osobní profit, že tak budou o tomto bodě hlasovat. Současně se JUDr. Lužová i Ing. Urbánek aktivně účastnili diskuse k danému tématu. Petra spolu s Terezou a Ilonou předložily velké množství argumentů a kladly otázky, které dokládaly nedostatečnou připravenost tak významného a město zavazujícího dokumentu, že se nakonec podařilo na tomto jednání ZM plánovací smlouvu neschválit. Argumentace byla zřejmě natolik přesvědčivá, že se hlasování v tomto bodě zdrželi Ing. Penížek a Ing. Lain. Nedostatků a nejasností bylo v předloženém návrhu asi skutečně příliš mnoho, že páni radní nechtěli být s dokumentem v této podobě spojováni. Uvidíme, jaký text dostaneme k prostudování příště.

23. 6. Na web města byla do sekce Vyhlášky a nařízení vložena Pravidla pro užívání městského znaku a Pravidla pro zpracování podnětů občanů.

↓ Červenec 2016 ↓

25. 7. Ilona požádala o poskytnutí informací k výběrovému řízení na rekonstrukci oplechování střešního pláště budovy ZUŠ, a to konkrétně na zadávací podmínky výběrového řízení a na kritéria rozhodování rady města o vítězném zhotoviteli.

25. 7. Obdrželi jsme zápis z RM č. 17/2016, kde jsou mimo jiné výsledky rozdělení finanční podpory města pro organizace a spolky na II. pololetí roku 2016 a rozhodnutí rady k plánovanému bytovému komplexu v Letkách. Rozdělení grantů dopadlo takto: **Klub seniorů** 16 000 Kč – divadla, výlety, ruční práce | **Upírci** 16 000 Kč – výlety, ubytování, výtvarný mat. | **SDH Letky** 9 000 Kč – Memorál J. Pospíšila | **Katolická farnost** 30 000 Kč – Schovanky o posvícení | **Krystek** 5 000 Kč – fotbalový týdeník pobyt libčických malých fotbalistů | **Malina** 7 000 Kč – Mikulášská | **LOS** 12 000 Kč – Rybova mše vánoční | **LOS** 10 000 Kč – Snow Film Fest | **LOS** 7000 Kč – letní kino na zahradě v ZUŠ | **Dirt Park** 10 000 Kč – pronájem stavebních strojů na úpravu prvků | **Veszele** 13 000 Kč – Hypno Open Air | **Penížek** 8 000 Kč – Libčický běh | **Skauti** 9 000 Kč – tábor | **Havran** 5 000 Kč – Lesní školka Kulíšek | **Házená** 6 000 Kč – Posvícenský turnaj + Svatováclavský turnaj | **Sokol** – Stolní tenis 7 000 Kč – vybavení dětí do „D“ mužstva | **Sokol** – Muži 20 000 Kč – podpora sportu + Memorál J. Gruncla.

Nepodpořené žádosti: **Scandula** – Elektronické varhany a ozvučení kostela | **Malina** – výtvarný materiál, ceny a odměny do soutěží, hudební nástroje, party stan, balanční pomůcky | **Těti-vová** – kurzy keramiky (elektřina, nájem voda, teplo, materiál, opravy a údržba pece, mzda lektorovi) | **Sokol** – Ženy (porušení pravidel žádosti) – Dynaso bosa, aerobiková posilovací tyč, cvičební pomůcky pro předškoláky.

Libeznice nebo Libčice?

Autem je to z Libčic do Libeznic 27 kilometrů a tu vzdálenost ujedete zhruba za půl hodinky. Pokud se svezete přívozem do Dolu, je to od nás do Libeznic dokonce jen málo přes deset kilometrů. Tak blízko a přece si obě obce v některých ohledech nemohou být vzdálenější...

Následujícím příspěvkem bychom chtěli ilustrovat, proč ve městě není dobré šetřit na projektech, proč jsou některé dokumenty pro obec podstatné a proč obci neprospívá, když se strategický plán považuje jen za cár papíru, který se musí nechat vypracovat, hlavně proto, „aby byl“.

Úvodní srovnání

Asi by nemělo cenu se v Libčicích poměřovat s Prahou. Milionová, statisícová ba i desetitisícová města mají jiné starosti a možnosti. Když ale připustíte, že i vajíčka se mohou trochu lišit, pak ze srovnávací tabulky vychází Libčice a Libeznice „jako vejce vejcí“. Posuďte sami.

Libčice nad Vltavou

okres Praha-západ, kraj Středočeský

na levém břehu Vltavy 13 km severně od centra Prahy

6 km jihovýchodně od Kralup nad Vltavou

počet obyvatel:
3 335 (z toho: 1693 žen a 1642 mužů)

průměrný věk: 40,5 roku

příjmy rozpočtu 2015: 34 597 000 Kč

první písemná zmínka o Libčicích pochází ze zakládací listiny Břevnovského kláštera z roku 993. V roce 1159 daroval král Vladislav II. Libčice maltézkému klášteru v Praze.

památky: budme k sobě upřímní, kromě kostelů v zásadě žádné

škola, školka, obecní knihovna...

police: služebna státní policie

fotbal: AFK Libčice (naposledy 6. v A1A – Okresní přebor – což je o třídu výš než Libeznice)

Sokol od roku 1909

ostatní sporty: házená, stolní tenis, šachy...

hasičský sbor založen 1890 (Libčice) resp. 1882 (Letky)

Opravdu, tyhle dvě obce jsou si podobné, i když to nejsou jednovaječná dvojčata. A co dál?

Co se povedlo v Libeznicích

V papírových novinách si bohužel nemůžete pustit pořad internetové televize stream.cz s názvem „Gebrian versus...“ (odkaz na něj ale najdete v elektronické verzi na www.libcicke-krizovatky.cz). Není to žádná sebechvála ani propaganda, ale nezávislý pohled architekta Adama Gebriana na to, co se v českých obcích povedlo a co ne. Nám věřit nemusíte, můžeme být zaujatí, můžete nám vyčítat osobní rovinu; takže si udělejme výlet za hranice obce a dejme slovo odborníkovi.

V rychlosti shrňme – v Libeznicích dokázali v poslední době:

- dát důstojný vzhled radnici
- to samé se povedlo i s domem služeb

Libeznice

okres Praha-východ, kraj Středočeský

na pravém břehu Vltavy 2 km severně od hranic Prahy

na hlavní silnici I/9 z Prahy do Mělníka

počet obyvatel:
2 602 (z toho: 1310 žen a 1292 mužů)

průměrný věk: 36 let

příjmy rozpočtu 2015: 70 048 500 Kč (rozdíl proti Libčicím činí prakticky 100% přijaté dotace)

první písemná zmínka o obci pochází z roku 1236. Obec je zmíněna v právním dokumentu, psaném středověkou latinou, ve kterém se král Václav I. zříká vymáhání dávek a věnuje statek (villa Libeznic) kapitule pražské, zastupované kanovníkem Marquardem.

památky: jsou na tom stejně, kostel a tím to končí

škola, školka, obecní knihovna...

police: obecní

fotbal: 1. FC Libeznice (naposledy 6. v A2A – III. třída oddělení A – pokud se v tom vyznáte)

Sokol od roku 1920

ostatní sporty: stolní tenis, šipky...

hasičský sbor založen 1886

- a se zdravotním střediskem (které patří městu)
- klenotem je pak nová přistavěná část školy (srovnej s libčickou školkou)
- a přílehlé hřiště, které slouží škole, ale i zároveň je otevřeným veřejným prostorem pro celou obec
- navíc dokončují novou tělocvičnu (o té se v pořadu nedozvíte)

Na začátku toho všeho byla vždy ambice udělat věci pořádně – hezky, funkčně, nadčasově. A v rámci takového zadání se vždy šlo za odborníky, aby zadání naplnili a pokud možno přibrali něco „navíc“.

Netvrdíme, že právě některý z uvedených domů či projektů je v Libčicích potřeba. Jde nám o přístup, který k tomu v Libeznicích zaujali.

...versus Libčice

Jukli jste na internet, dokoukáno, zpracováno? Tak si ještě jednou připomeňme, že jsme jen o něco větší obec než Libeznice (což by měla být nakonec spíš výhoda, ne?). O čem by takový pořad byl, kdyby se točil v Libčicích? Při tvorbě, úpravě a opravě veřejných prostor u nás v Libčicích architekt, urbanista, či jiného odborníka na tvář města nepotkáte. Ne, že by se tu nevyskytovali, jen je k tomu nikdo nepustí. Kvalitní promyšlený na míru připravený projekt je interpretován jako lejtstro, které celou věc komplikuje a především zbytečně prodražuje. A diskuse s veřejností je odmítána mantrou „o potřebném klidu na práci“.

Možná mě teď zarazíte – máme tu hezké „Oranžové“ hřiště, povedla se rekonstrukce fasád MŠ a ZŠ, ta proběhla pod vedením architektů... ..to už je ale dávno a bylo to za jiného složení vedení radnice – na získání grantu a provedení nemá současný Liběhrad sebemenší zásluhu, i když se nestydí se tím tu a tam chlubit.

A nějaká koncepce?

Pojďme si „naše projekty“ a přístup k nim shrnout:

Náplavka: Minulé léto se div už nestavěl most pro cyklisty přes řeku a podomácku nebetonovala náplavka (pamatujete? „...taková cena je moc. Sami to vyasfaltujeme o dost levněji, nebo tam in-lineistům naspeme kačírek...“). Jenže kde je tomu projektu konec? Minulé léto se k němu – proti všem libčickým zvyklostem, takže to jde – svolávalo veřejné slyšení. Možná si vzpomenete, že se na něm (dovolte mi tu lehkou nadsázku odkazující na danou událost) dohadovala podoba zábradlí.

Kulturní dům: Chvilí předtím se kupoval a rekonstruoval Kulturní dům. Nejdřív se koupí a popraví – a pak se mu přiřkne nový účel. Ten se pak do hotového nějak napasuje. Prý ta touha stále není mrtvá. Sluší se poprosit: Nechte ho soukromým investorům, ať mu vdechnou možná jinou, ale živou náplň.

Školka: Hrozně dlouhou dobu se nedělo vůbec nic. Pak vznikl projekt na výstavbu dvou tříd, který byl na poslední chvíli nahrazen jiným pouze s jednou novou třídou. A největší „výhodou“ finální podoby přístavby je, že „projekt byl v ceně“, tudíž se „zbytečně nevyhazovaly peníze“ – i když proklamovanou dotaci město nakonec nezískalo.

Funkční určitě je. Jen nepasuje... ..ke zbytku.

Nové třídy ve škole: Že je prý ve škole málo tříd (učeben) a mělo by se přistavět pro družinu... Těžko říci, zda o tom někdo opravdu reálně uvažuje, doufejme, že ne. Selský rozum snad nelže, když nám říká, že před dvaceti lety bylo ve škole dvakrát tolik dětí – a vešly se. Ledaže by dnešní děti byly víc než dvakrát takové?

Sportovní hala: Po Libčicích kolují zvěsti o výstavbě házenkářské haly – báječné velké sportoviště (kdo by ho nechtěl? Já ano!). Ale opět bez diskuse s veřejností, bez účasti odborníků, spíš tak jako tajně. No a tak nezbyvá, než si položit otázku: Bude to – s odkazem na místní „architektonickou“ tradici – průmyslový výrobek s projektem v ceně montáže (nafouknutí)? Pak hezkou zábavu na prvním městském plese v „novém“. Ví někdo, jak se bude provoz zařízení financovat? Možná ano, ale nikomu to nepoví. *Doplňeno: v Libeznici se staví dál. A pořád se klade důraz na kvalitu. O nové tělocvičně se dozvíte víc v článku na www.libcickekrizovatky.cz.*

Plovárna: Opakovaně špatná kvalita vody na libčické plovárně loni v létě přiměla město k pořízení alespoň části technologie. Přiznejme jim kladný puntík. Voda je opravdu o něco lepší, i když průzračná tedy nadále není (stále najdete maminky, které tam své děti nepustí z obav o jejich střední ucho). Po promarněné šanci postavit tu něco funkčního, která se naskytlá po požáru budovy plovárny, je to další městská investice v objektu. Ale je

to už opravdu všechno, co plovárna potřebovala? Čeká se s dalšími úpravami na to, až někdo spadne do obří jámy vzniklé zmenšením bazénu? Či až náletové rostliny naruší statiku zajištění? Možná se na tu díru zapomělo. Plovárna stojí, je to reálný aktuální městský majetek, na kterém je hezky vidět, jak se město o „své“ umí starat. A je na místě se ptát: jaký z toho máte pocit? Vidíte tu nějaké vize? Nebo se věci řeší, teprve když nastanou? Každý si zhodnoťte sám.

Náměstí: Žhavá novinka v našem výčtu. Pokud jste to propásli, pak vězte, že pár týdnů zpátky byla zahájena přestavba náměstí. Tedy v usnesení, na papíře. To se odhlasuje koupě dvou

30. 7. Petra požádala o informace týkající se usnesení RM č. 2/17-2016 a víceprací (610 tis. Kč) při rekonstrukci objektu Hřbitovní 735 pro služebnu Policie ČR.

↓ srpen 2016 ↓

5. 8. Obdrželi jsme zápis z RM č. 18/2016, kde je mimo jiné zmíněn záměr na rozšíření náměstí Svobody. Dle zápisu proběhla jednání s majiteli nemovitostí za účelem jejich odkoupení městem.

pokračování příště...

Zapomenutá ozdoba libčické plovárny.

domů. A až se zbourají, tak tam dáme do prostředí třeba betonové květináče. Odborník, který by řekl, které dva domy koupit a zbourat (nebo tři, čtyři, žádný?), či jak to vůbec celé udělat, by byl drahý. Náměstí přece pozná každý, na to nejsou třeba školy.

Policejní stanice: Aktuální přestavba knedlíkárny/cukrárny na policejní stanici? Jak kvalitní byla příprava, když se v minimalistické rekonstrukci (předělat příčky, nasadit mříže, zvenku to bude úplně stejné) objeví méněpráce v hodnotě přes půl milionu a více práce za víc než milion (myslím, že rozdíl to celé prodražuje o 600 000 Kč).

Koncertní sál ZUŠ: A o koncertním sále v zahradě ZUŠ jste už slyšeli? Nevíte náhodou, kdyby to město opravdu plánuje přistavět za školou další budovu? Nakonec projekt už přeci máme... To nemůže být moc jiné, aby se nedal

recyklovat projekt na nový pavilon školky. V Libčicích je zkrátka architektem každý, kdo si už někdy na zahradě stloukl kůlnu.

Zřejmě jsme tu nevyčetli všechny načaté libčické projekty. Pokud vám nějaký váš oblíbený chybí, podělte se v komentářích na našem webu. Dokážete si ale představit, co by to udělalo s městským rozpočtem, kdyby to všechno znamenalo víc, než jen takové řeči? Co má prioritu? Nebo si plivneme do dlaní a postavíme to všechno najednou?

Náš seznam nejspíš obsahuje i utopické nesmysly. To by bylo jen dobře. Ale jak to poznat? Žijeme ve městě řízeném spolkem iluminátů, kteří se o plány rozvoje svěřeného spravovaného prostoru neradi dělí. Skoro by se až chtělo spekulovat, že záměrně. Mýlí se ten, kdo by došel k závěru, že je to jen proto, že v přehrášili nekonceptních plánů veřejných se dobře skryjí ty naprosto konkrétní soukromé?

Takhle zatím vypadá zadní strana budoucí policejní stanice.

Píšeme tu dnes o Líbeznicích, protože si myslíme, že jiná města mají výhodu – mají otevřenou veřejnou diskusi, mají a berou vážně důležité dokumenty jako je strategický plán. Odborníky ani laiky, kteří mají zájem nabídnout svůj názor, se nesnaží odstavit a zastrašit. V takových dokumentech si definují své potřeby a svá slabá místa, určují priority. Jimi se pak řídí, podle nich pak shánějí zdroje na financování svých snů a dlouhodobých plánů. Kéž by tomu nebylo jen v Líbeznicích, ale i v Libčicích.

Ofinku zvládneme sami

Na každé radnici nemusí nutně sedět architekt, ale stačilo by k důležitým věcem nějaké občas pozvat. Možná se s tím pojí vyšší vstupní náklady, které se zprvu mohou jevit jako zbytečné. Ve finále to však většinou vyjde opačně.

I v Libčicích máme pár míst, která by zasloužila pohled odborníka, ale momentálně se s nimi jen „prostě něco udělá“. V Libčicích nejsou odborníci, kteří rozumí městské architektuře, vítání ruší při práci. Z radnice vychází jednoznačný názor, že je to prostě drahé a zbytečné, se vším povětšinou svépomocí vystačíme sami. Copak má někdo teď čas a um hledat příslušné dotace na opravdové projekty, když pár betonových truhlíků na květenu doplněných podobnými nožkami laviček poslouží svému účelu také?

Příměr na závěr: Jednoho dne usoudí rodič malého pacholátka, že mu vlásky už opravdu lezou do očí. Kadeře je třeba zkrátit. Mohlo by se utratit za kadeřníka, ale nač takový výdaj? Hrncem a nůžky máme! Stačí jen odchytit potomka, posadit a udržet ho v klidu na židli. A pak jen šmik, šmik, nevrť se nebo ti vypíchnu oko, ještě tady šmik. A hotovo... Výsledek většinou neodpovídá původní představě... Ale co na tom, splnil praktický účel zvládli jsme to. A příště může tatínek ostříhat maminku, máme přeci i strojek, fén a natáčky... Nepovedený stříh příroda brzy napraví a dá nám druhou šanci, třeba to bude stačit a příště zajdeme ke kadeřníkovi. To se ale u rekonstrukcí v majetku města rozhodně jen tak nestane. A v Líbeznicích už dlouho chodí do kadeřnické officíny, čehož si všimli i odborníci se svým pořadem na stream.cz.

Zpět do Líbeznic

Starostou Líbeznic je Martin Kupka (ODS). Vy, kteří jste loni v létě využili příležitost a přišli na plovárnu na akci „Grilování zastupitelů (29. 8. '16)“ pořádanou Jiřím Sochořem (a tedy Libčice 2018 – Sdružení nezávislých kandidátů a občanských demokratů), jste měli možnost se s ním setkat osobně. Působil velmi vytíženě – ačkoliv to byla sobota, na plovárně se jen mihnul, pronesl pár povzbudivých slov a mířil na další akci (ten den už asi čtvrtou). Pokud si chcete poslechnout jeho názory ke správě obce, pusťte si je na našem webu libcickekrizovatky.cz. ... A pak můžete popřemýšlet o tom, proč to někde jde i jinak než u nás doma.

Ilona Ptáčková, Marek Coufal

Plánujeme, jak bude vypadat naše obec. Víte to??

V obci se má stále něco plánovat. Pokud neplánujeme, nepostavíme silnici, která má na druhé straně pokračování, vodovod, kterým poteče voda, hřiště, které se bude dětem líbit a ostatní nebude rušit. A kdo to za nás všechny plánuje? Kdo u nás v Libčicích říká, zda je potřeba dětské hřiště, lavička nebo oprava chodníků? Stačí, když o tom rozhodují jen naši zastupitelé a radní?

Nemůžeme se všichni stát zastupitelkou či zastupitelem, ale každý z nás může pro obec, kde žije, něco udělat. I tím, že řekne, co považuje za důležité v obci změnit. A vyslechne jiné, kteří mají třeba jiný názor. Tak se naučíme hledat společně kompromisy. K tomu ale potřebujeme být jako občané přizváni k tomu správnému jednacímu stolu. Pro obec je přínosné slyšet názory občanů, a to nejenom v rámci voleb, jednou za čtyři roky.

Máme-li chuť vymýšlet dobré i méně dobré nápady a máme-li k tomu ještě i znalosti a zkušenosti, které přitom můžeme uplatnit, mělo by být vedení města spokojeno. Jsou obce, které své občany aktivně k takové komunikaci vybízejí a snaží se ji udržovat jako vzájemný rozhovor. Při řízení obce považují rozhovor nejen za inspirativní, ale i důležitý pro její rozvoj.

Dobré příklady odjinud

Je stále více radnic, které naslouchají svým aktivním obyvatelům. Někde tak postavily lavičky na místech, kde je občané skutečně potřebují, např. na cestě k obchodu, aby si starší člověk mohl cestou odpočinout. Jinde vybudovaly skateboardové hřiště společně s mládeží, která ho dodnes využívá a stará se o něj. V Benešově od roku 2004 aktivně plánují služby, které pomáhají lidem v nouzi. V současné době se jim podařilo získat prostor bývalých kasáren pro výstavbu azylového bydlení a hledají na něj finanční prostředky. V Mladé Boleslavi na základě trvalého rozhovoru s občany rozvíjejí dobrovolnické aktivity města. Na Praze 14 společně vybuvovali tzv. Plechárnu – Komunitní a kreativní centrum, a to na místě bývalé kotelny. V Dobříši revitalizovala radnice veřejný prostor před místní školou; nejdříve zjišťovala představy občanů – obyvatel z okolí i dětí z té školy. V další fázi konzultovala s občany návrhy architektů a nakonec zapojila občany i do samotné realizace.

A co u nás?

Jsme malá obec, a tak velké projekty nemůžeme dělat? Není vždy důležitá velikost projektu podle peněz na jeho zaplacení, ale

Informace o zpracovávání podkladů k budoucímu Strategickému plánu Libčic jsou uvedeny na webových stránkách města. Čtème zápisy, části analýz, zapojme se do připomínkování dalších výstupů pracovní skupiny, které určitě přijde.

vždy je přínosné, když je projednáván s veřejností. Vedení našeho města v současné době připravuje strategii rozvoje obce na několik příštích let. K tomuto tzv. Strategickému plánu vytvořilo pracovní skupinu, do které jsme se mohli jako občané přihlásit. Věřím, že tím začal vzájemný rozhovor, o němž jsem psala na příkladu jiných měst.

Co by to mohlo našemu městu přinést? Samozřejmě plán – co, kde, jak a kdy vybudovat, opravit, přemístit, založit, zrušit, vyměnit. Nejedná se jen o domy, stavební parcely nebo silnice, ale i o služby a funkce různých městských zařízení. Takto společně vytvořeným plánem v blízké či pozdější budoucnosti se prohloubí sounáležitost občanů s městem. Mělo by to i zlepšit politickou stabilitu – čím spokojenější budeme s kvalitou našeho „rozhovoru“ s politickým vedením města, tím méně bude konfliktů a nedorozumění. Záměry radnice držící se toho, co jsme společně připravili, nám budou, coby občanům, srozumitelné a blízké po delší časové období.

Čas ukáže přínos

Zda to radní a zastupitelé myslí vážně se zapojením nás, veřejnosti, do přípravy horizontu budoucnosti Libčic, zjistíme v dalších měsících a letech. Podle toho, jestli bude fungovat průběžná komunikace o záměrech Strategického plánu v měnících se podmínkách za doby jeho platnosti, a také podle toho, zda budeme radnicí a zastupiteli přibíráni cíleně k přípravám jednotlivých projektů pro jejich uskutečnění.

Zapojení veřejnosti do rozvoje obce je jeden ze základních znaků demokratické společnosti. Pokud se nám společně tímto způsobem podaří vytvořit co nejširší prostor pro diskusi samosprávy s veřejností, propojí se v ní např. podnikatelé, neformální seskupení občanů a nevládní organizace, získáme jako město jasnější a široce sdílenou představu o své budoucnosti.

Martina Macurová

Bohoušek a Černá hora

Potěr hraje na Černé hoře k tanci a poslechu. Poznává vás bubeníka pana Šimůnka, pány Gruncla a Proška. Znáte někdo ty veselé opilce dole u stolů?

O historii našeho libčického hostince Černá hora by se mi lépe psalo, kdybych měl k dispozici brožuru někdejšího řídícího, o nehdy mého skorosouseda pana Zeithamela. Popsal v ní údajně vývoj živností a podnikání v naší obci. Mnoho jsem o tomto dílku slyšel, ale nikdy jsem ho neviděl. Začínám tedy výzvou: Máte-li tuto brožuru doma, nebo víte-li o někom, kdo ji má, dejte mi vědět, velmi by mne zajímala.

Ale zpět na Černou horu. Místo je to skutečně legendární, ale kde je původ jeho názvu, to nevím. Může se vztahovat k tzv. „malému Kameníčku“, skále, která se tyčí na jednom z blízkých pozemků. V domě vedle obchodu Nápravníkova bývalo původně řeznictví, jehož majitel zároveň začal provozovat hostinec. K němu přistavěl v zadním dvoře sál.

Hostinec a sál si pronajal někdy kolem roku 1935 pan Bohuslav Plichta. Nájemce, obecně zvaný Bohoušek, byl několik desetiletí typickou postavou Libčic. Živnost provozoval po celou válku, posléze se tu, jak doba chtěla, stal vedoucím. Žil tu se ženou, synem, s nímž jsem hrával házenou, a s mladší dcerou.

Bohoušek měl zvláštní humor a pamětníci dodnes vzpomínají na některé jeho rázovité postupy. Například když přelil panáka

Takhle znají Černou horu ti, kteří spěchají na vlak Zahradní ulicí. Prázdnou a zchátralou.

s lihovinou, upil hbitě potřebný doušek, aby host dostal přesnou míru. Nikomu to nevadilo – dnešní hygienik by ovšem zaplakal. Bohoušek upíjel často, hovořil hlasitě, občas i něco zapěl. Byl velký, hřmotný, šmajdal a měl malou oční vadu, kvůli které dával velkou hlavu poněkud na stranu a hleděl jaksi úkosem. K hostům se choval tak zdvořile, že to spíš vypadalo jako ironická nadsázka. Když štamgasti přetáhli míru i zavírací hodinu a něco vyvedli, ouřad udělil Bohouškovi trest. Ten se hluboce klaněl a říkal: „Děkuji, že jste mi dali pokutu, velmi vám děkuji...“ V pondělí hostinec zavíral, vzal plášť, deštník a aktovku a jel vlakem „na nákupy“. Vracel se ztěžka a pomalu, naštěstí z nádraží na Černou horu není daleko.

Do hostince se vstupovalo z ulice, pak doleva do hlavní místnosti, za kterou byla kuchyň. Nikdy se v ní ale moc nevařilo, spíš se jen podávaly takové ty hospodské lahůdky jako utopenice, tlačěnka, salám. V kuchyni, myslím, bývala občas paní Plichtová. V hlavní místnosti byly dřevěné stoly, židle a lavice, ale útulné to moc nebylo. Topilo se v kamnech na uhlí. Pilo se tu pivo a hrály karty.

Zvláštní význam pro obec měl sál za hostincem. Nebyl velký, ale odjakživa se tu pořádaly zábavy. V letech mého mládí tu bývaly pravidelné sobotní čaje, kde hrál proslulý místní orchestr Potěr. Zuřivě se tančilo, popíjelo, také mnoho párů se tu dalo dohromady. Nedospělci do sálu nakukovali okny zezadu „od Bečičků“ (nyní ulice U Černé hory) kam doléhala hudba, ryk zábavy a odér piva i zpcených těl tanečnicků. Po výstavbě Dělnického domu se zábavy přesunuly tam – ale už to nebylo ono.

Sál však měl i další využití. Hrálo se zde kdysi prý ochotnické divadlo. Bývaly tu koše pro basketbal. V době, kdy házenkáři hráli I. ligu, půjčovali si sál k tréninkům, když se nedalo být venku na Sokoláku. Postupem času však sál byl čím dál méně využíván. Nakonec tu mělo sklad místní železářství.

Samotná Černá hora zanikla za obskurních okolností. Někdy kolem roku 1985 do zdejší šroubárny přijela parta zahraničních montérů nových lisů, snad z Belgie. Na Černé hoře prý proběhl bujarý mejdan, údajně i za přítomnosti různých dam. Někdo ze zahraničních hostů se měl zmínit při nějaké oficiální příležitosti, že navštívil tedy různé vykřičené podniky po světě, ale úrovně Černé hory žádný z nich nedosáhl ani náhodou. Vypukla dynamitová aféra, jejímž výsledkem bylo politické rozhodnutí Černou horu zavřít a prostory přestavět na byty. Stalo se a tak to je doposud.

Kulíšek se zabydluje pod Chýnovákem

Prázdniny – to je pro všechny školy a školky, tu naši lesní nevyjímaje, spousta volného času a nicnedělání... Ne, ne! To neplatí obecně a pro libčický Kulíšek dvojnásob ne. Lesní školka se letos v létě přestěhovala na nové místo.

Za dobré slovo půjčená louka pod Chýnovským hájem potřebuje trochu vybavit a zvelebit. Všechno se dává do kupy dobrou vůlí a dobrým skutkem. Hlavní zázemí poskytnou dobří sousedé, tip na maringotku přidá dobrá kamarádka. Ta maringotka se koupí za peníze půjčené od jiných dobrých kamarádů. Bylo by dobré je časem splatit... Ale co by to bylo platné, kdyby se nenašla dobrá duše vlastnický traktor, který celou tu nádheru dokáže přemístit na správné místo. Že není naše maringotka nejnovější? Žádný strach – nejhorším bolístkám udělají dobře ti nejlepší truhláři. Materiál na úpravy a opravy bude za peníze, které darovali další dobří kamarádi. Dokonce i město přispělo, každá koruna dobrá...

Stačí jen vyhrnout si rukávy a – ten udělá to a ten zas tohle... Záměrně tu cituji, vy dobře víte, jak ten písničkový verš z pohádky pokračuje. Protože ve světě, kde se spíš vyskytují objektivní potíže a věci dělat nejdu, působí kulíščí stěhování tak trochu jako pohádka.

Tak ať se Kulíškům v novém dobře daří! Jejich nový domov stojí na čtyřech kolech a na lidské dobrotě.

Petr Schönfeld

Marek Coufal

Hudební kraj II. Jak tráví léto muzikanti z Holubic a Kozince?

Tahle otázka mě napadla když se začala blížit uzávěrka Libčických křížovatek a já nevěděla, kam zaměřit tentokrát svou pozornost. Letos jsme v Libčicích na festivalu Otevřená zahrada mohli potkat dva sbormistry souboru Ensemble Guillaume, kteří shodou náhod zakotvili zrovna v Holubicích a Kozinci, aniž by to jeden o druhém tušili... Tak jsem si řekla, že se jich zeptám, jak tráví léto.

Nejdřív jsem mluvila s Pavlou Fendrichovou

Ta již zmiňovaný Ensemble Guillaume založila a čtyři roky jej vedla. Hudbymilovný obyvatel Libčic mohl u nás tuto zpěvačku, sbormistryni a hlasovou pedagožku potkat již několikrát. Jednak tu v roce 2013 zpívala na koncertě v rámci Nocí kostelů, dále v evangelickém kostele dirigovala tři koncerty ženského komorního ansám-

blu Chrpy a v letošním roce vedla festivalovou pěveckou dílnu. Ačkoli je Pavla momentálně na mateřské dovolené se svým třetím synkem a často se svými dětmi brouzdá mezi poli, přesto i toto léto odezpívala za doprovodu loutnisty program „Písně trpělivosti“, tedy písně alžbětinské Anglie. Tento koncert proběhl v rámci festivalu komorní hudby v Soběslavi a třeba si jej někdy poslechneme v rozhlasu, neboť pracovníci ČRo z něj pořídili živou nahrávku. Kromě toho Pavla připravuje svým hlasovým poradenstvím zpěváky na zářijové představení Bernsteinovy mše a také různé herce na hudební i činoherní představení.

Zastihnout současného sbormistra Ensemble Guillaume Lukáše Vendla jsem ani nezkoušela

Rovnou jsem se ptala jeho ženy – flétnistky a muzikoterapeutky Veroniky, jak tento vytížený varhaník, cembalista, kantor v Českobratrské církvi evangelické (konkrétně jej můžete potkat U Salvátora) a vedoucí souboru barokních nástrojů Harmonia delectabilis tráví léto. Dozvěděla jsem se, že výuku na Pražské konzervatoři a v ZUŠ Charlotty Masarykové (Praha 6) mění o prázdninách za lektorování na letních kurzech staré hudby ve Valticích na Moravě, na letní škole barokní hudby v Holešově a na letní škole duchovní hudby Convivium v Želivi. Me-

zitím hraje pravidelně na varhany jak U Salvátora, tak i v Dobříši. Sem tam odehraje nějaký ten varhanní koncert a zbyde mu zhruba týden volna na rodinnou dovolenou. Kdybyste někdo hledal pěkný kulturní program na poslední srpnovou neděli, tak můžete zajet do Starého Plzně, kde v 18:00 v kostele Narození Panny Marie odehraje Lukáš Vendl benefiční koncert na podporu dostavby staroplzeneckých varhan.

Kateřina Judová

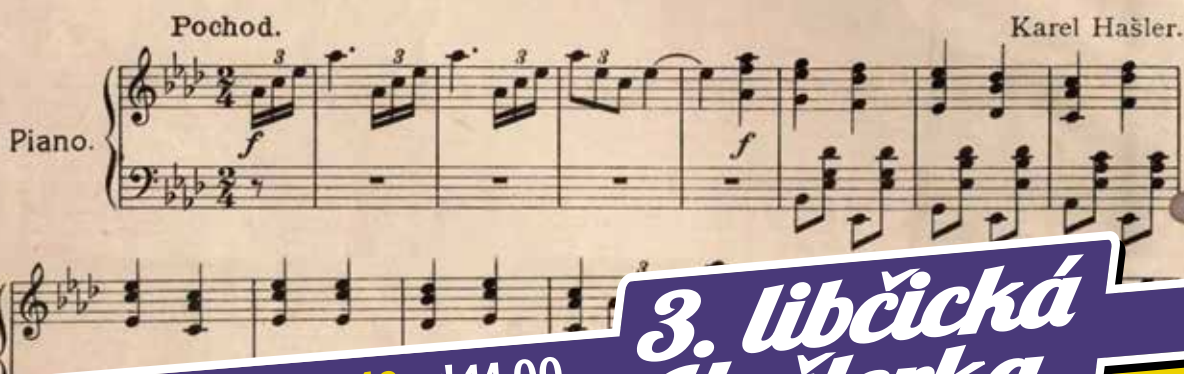
Vyšla nová kniha s písněmi Karla Hašlera

V letošním roce dvaadvacátého prosince to bude pětasedmdesát let od chvíle, kdy byl Karel Hašler umučen v koncentráku Mauthausen. Můj spolužák z fakulty Radan Dolejš se pustil s dalšími odborníky do pátrání a výsledkem je dvousvazková velká kniha přinášející všechny dohledané Hašlerovy písničky – jejich texty i notově zachycené melodie. Renomovaní autoři, kteří toho o Hašlerovi, hudbě, kabaretech, divadle a prvorepublikovém pop průmyslu vědí hodně, k tomu přidali své eseje. Vlastně je to takový důkladný, obsahem i knihařským zpracováním elegantně sestavený hašlerovský zpěvník. Těch písní je něco přes tři stovky. Ke knize je připojeno DVD s několika z nich.

Radan Dolejš, Gabriel Gössel, Gustav Oplustil, Přemysl Rut: Karel Hašler. Písně. Sv. I-II. Nakl. G + W, Praha 2016

ms

Na festival k počtě **KARLA HAŠLERA** vás zve **LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK**

v neděli **18. září 2016** od 14,00

na sokolském hřišti v Libčicích nad Vltavou

**3. libčická
Hašlerka**

Staropražská kapela Šmrnc * Staropražská kapela Hašlerka.
vzácný host: režisér Gustav Oplustil * speciální host: písničkář Josef Fousek

Děkujeme:

T.R.E.E.S

devoto

Soukromý zemědělec
Josef Rous

